

språk på sin broder. — *Applicerande*, n. 4. o. *Applicering*, f. 2.

APPLIKABEL, --åbl, a. 2. Användbar, tillämplig. [--cabel.]

APPLIKATION, --attschón, f. 3. 1) Handlingen, då man applicerar. Påläggning, Anbringande, Tillämpning, m. m. — 2) Naturlig fallenhet för något. — 3) (i musik) Fingersättning, fingergrepp. [--ca-]

APPLIKATUR, ---úr, f. 3. (i musik) Högst läge på violinen, som icke kan gripas, utan att flytta handen. [--ca-]

APPLÅD, -å'd, m. 3. 1) Handklappning till bifallstucken. — 2) (fig.) Bifallsyttring.

APPLÅDERA, v. a. 1. 1) Klappa händerna till tecken af bifall. — *Syn.* Beklappa. — 2) (fig.) Yttra sitt bifall. [Applaudera.]

APPLÅDISSEMANG, n. 3. Bifallsyttring genom handklappning. [Applaudissement.]

APPORTERA, v. a. 1. 1) Säges om hundar, då de, på sin herres tillsägelse, springa bort, upphämta och bära i munnen till honom något, som han kastat, eller hvarpå han gifvit anvisning.

APPRETERA, --präté-, v. a. 1. Genom ett särskilt förfaringsätt gifva glans, täthet och styfnig åt tyger, band, o. s. v. — *Appreterande*, n. 4.

APPRETERING, f. 2. 1) Handlingen, då man appreterar. — 2) Se *Appretur*.

APPRETUR, --tyr f. 3. Den glans, täthet och styfnig, som tyger och band m. m. erhålla genom appretering.

APPRETÖR, --ör, m. 3. Person, hvars yrke är att appretera tyger o. s. v. [--teur.]

APPROBATION, ---tschón, f. 3. Godkännande. — *Ss.* *A-sbevis*.

APPROBATIONS-MÖNSTRING, ---tschóns--, f. 3. (milit.) Mönstring med soldater eller rekryter, då de antingen godkännas eller kasseras.

APPROBATUR, --äturr, n. 3. (latin) Han godkännes: det andra i ordningen af de fyra hufvudbetygen i en examen.

APPROBERA, v. a. 1. Godkänna. — *Approberande*, n. 4. o. *Approbering*, f. 2.

APPROCHER, aprá'schr, m. 3. pl. (krigsk.) 1) Atskilliga belägringsarbeten på fria fältet, i ändamål att närma sig fästningen, såsom löpgravar, minor, skansgrävning, batterier, gallerier, skuldervärn, m. m. — 2) (i inskränkta mening) Löpgravar.

APPROCHERA, aprá'schèra, v. a. 1. 1) Nalkas en fästning genom approcher. — 2) (i allmänhet) Nalkas, träda närmare.

APPROCHERING, aprá'schèring, f. 2. (milit.) Handlingen, då man approcherar. — *Ss.* *A-sarbeten*, *A-slinie*.

APPROFONDERA, -- fångdèra, v. a. 1. Grundligt studera, gå till botten med en sak.

APPROXIMATIV, aprá'cksimatív, a. 2. Ungefärlig. [----if.]

APPROXIMATIVT, adv. Ungefärligen, förslagsvis. [----ift.]

APPROXIMATION, aprá'cksimat'tschón, f. 3. Ungefärlig beräkning eller uppskattning.

APPROXIMERA, v. a. 1. Ungefärligen beräkna eller uppskatta. — *Approximering*, f. 2.

APRIKOS, --ós, m. 3. Frukten af Aprikos-trädet.

APRIKOSTRÄD, --ós-, n. 3. Ett slags fruktträd, som växer i de södra länderna.

APRIL, aprí'll, m. sing. indef. Fjerde månaden i året. *Narra någon a.*, spela någon ett puts på

första eller sista dagen i April; (i vidsträckt mening) narra, spela någon ett puts. — *Ss.* *A-regn*, -snö. [Aprill.]

APRILNARR, m. 2. Person, som blifvit narrad april.

APRILVÄDER, n. 3. Sådant väder, som det vanligen plägar vara i April; ostadigt, ombytligt väder.

A PRIORI (fil.; lat.) Ur förnuftsgrunder, utan att anlita erfarenheten. *Sluta, bevisa a. p.* — Motsats: *A posteriori*.

APRIORISK, a. 2. (fil.) Bevisad ur, stödd på förnuftsgrunder. *En a. sanning.* — Motsats: *Aposteriorisk*.

APROPOS, aprápá', adv. 1) I rättan tid, väl till pass. *Han kom just a.* — 2) Familiert talesätt, då man börjar tala om något, som man helt hastigt påminner sig. Kan återgifvas med uttrycken: *hör på! det är sant, . . . t. ex.: A., jag glömde här om dagen säga er.* — 3) *A. af*, med anledning af, i anledning af, efter det är tal om. Brukas, då man i samtal hastigt öfvergår ifrån ett ämne till ett annat, som med det förra står i visst sammanhang. *A. af nyheter, har ni hört händelsen med herr N.?*

APSPEL, n. 3. (pop.) Gyckel, upptåg, skalkstycke.

APTERA, v. a. 1. Anbringa. *A. till*, tillpassa. Brukas i vetenskaplig stil.

APTIT, se *Appetit*.

AQUAMARIN, akvamarin, m. 3. Se under *Beryll*.

AQUARELL, akvará'll, m. 3. (mål.) Målning på papper med vattenfärger.

AQUATINTA, akvatínta, n. sing. (mål.) Sätt att gravera i koppar, som liknar tusch- eller lavismaneret.

AQUEDUKT, akvedúckt, m. 3. Vattenledning.

ARABESK, --bá'ssk, m. 3. Ett slags prydnad, af löf- och blomsterverk, antingen i upphöjdt arbete eller målning, i arabisk smak, efter konstnärens godtyckliga fantasi, som dervid icke behöfver vara bunden af naturliga förebilder. — *Ss.* *A-måner*, -målning. [---besque.]

ARABISK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på Arabien eller arabiska folket. *En a. växt. A-a språket, litteraturen. A-a siffror*, de vanligen brukade: 1, 2, 3, o. s. v. *A-a byggnadskonsten.* — *Arabiska*, f. 1. sing. 1) Arabiska språket (genom ellips af det sednare ordet). *Studera a-n. A-n är ett svårt språk. Tala, läsa, skriva a.* — 2) (fig.) Någoting obegripligt, hvad som går öfver ens fattning. *Det der är a. för mig. Nu talar du a.*

ARÄCK, aräck, m. 3. Af ris eller socker distilleradt, ofta med kokossaft upplandadt brännvin.

ARÄCKSPUNSCH, m. 3. Punsch, tillagad af aräck.

ARBETA, v. n. 1. 1) Använda kroppens eller själens krafter, eller begge samfällt, på åstadkommandet af något för en sjelf eller andra nödvändigt, nyttigt eller behagligt. *A. med kroppen, med själen, med hufvudet. A. med nälen, med pennan. A. lätt, trögt, långsamt. A. efter modell. A. för dagspenning. A. i guld, koppar. A. i jorden, i en grufva. A. på en byggnad, på ett historiskt verk.* (Fig.) *A. på sin, på andras lycka. A. på att befria sig ifrån en olägenhet. A. för någon, lägga sig ut för någon.* (Ordspråksvis) *A. med både händer och fötter*, d. v. s. anstränga sig på det högsta, uppjuda alla sina krafter. — Aktivt säges: *A. sig trött, svett*,